

РЕШЕНИЕ

№ 79

гр. Плевен, 18.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН в публично заседание на двадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ЕМИЛ СТ. БАНКОВ

Членове: КРИСТИНА АНТ. ЛАЛЕВА
БОРИСЛАВА ИЛ. ЯКИМОВА

при участието на секретаря ЙОВКА СТ. КЕРЕНСКА
в присъствието на прокурора Х. П. С.
като разгледа докладваното от БОРИСЛАВА ИЛ. ЯКИМОВА Въззивно
административно наказателно дело № 20244400600115 по описа за 2024
година

Производството е по реда на Глава "Двадесет и първа" от НПК.

Въззивното производство е образувано по въззивна жалба от Р. Д. Ц.,
чрез адв.Б. Д. от АК гр.Плевен срещу Решение № 647 от 15.12.2023 година,
постановено по НАХД № 1372/2023 г. по описа на Районен съд – Плевен.

В жалбата е посочено, че първоинстанционния съдебен акт е
неправилен и не кореспондира със събрания доказателствен материал.
Жалбата е депозирана преди изготвянето на мотивите към атакувания
съдебен акт, като впоследствие не са депозирани допълнителни писмени
изложения за допълване на доводите, посочени в сезиращия документ. Със
жалбата се прави искане за отмяна на първоинстанционното решение и
признаване на подсъдимия за невинен по повдигнатото му и предявено
обвинение по чл. 325, ал. 1 НК.

С атакуваното решение РС - Плевен е признал подсъдимия Р. Д. Ц., ЕГН
***** за виновен в това, че на 21.03.2023г. в гр. Плевен, в сградата на
Дирекция „Инспекция по труда“ в гр. Плевен, ул. „***“ № 1, ет.5, извършил
непристойни действия, грубо нарушаващи обществения ред и изразяващи
явно неуважение към обществото – престъпление по чл.325, ал.1 от НК,
поради което и на основание чл.325, ал.1 от НК, във вр. с чл.78а от НК го
освободил от наказателна отговорност, като му наложил административно
наказание глоба в полза на държавата в размер на 2000,00 лева.

Подсъдимият, редовно призован, се явява лично в съдебно заседание и с адв.Б. Д., която заявява, че първоинстанционния съдебен акт следва да бъде отменен като се прави анализ на доказателствата. Алтернативно се пледира за намаляване на размера на глобата на минимума.

В открито съдебно заседание представителят на Окръжна прокуратура – гр. Плевен заявява, че намира жалбата за неоснователна, а съдебния акт за правилен.

Плевенският окръжен съд като взе в предвид оплакванията, съдържащи се в протеста, становищата на страните, събраните по делото доказателства и като провери изцяло правилността на невязлото в сила решение по реда на чл. 314, ал. 1 от НПК, намира за установено следното:

Въззивната жалба е подадена в срока по чл. 319 от НПК, отговаря на изискванията на чл. 320 от НПК, поради което е процесуално допустим и следва да бъде разгледана.

Разгледан по същество е частично основателна.

Решението на РС-Плевен е постановено при пълно, всестранно и точно изясняване на фактическата обстановка по делото, като въззивната инстанция няма основания да я изменя.

Същата, кореспондира с приобщените в хода на проведеното съдебно следствие доказателства и се изразява в следното:

Подсъдимият Р. Д. Ц. е роден на ***г. в гр. Бяла Слатина, с постоянен адрес: гр. Червен бряг, обл. Плевен, ж.к. „***“ №***, вх.А, ет.5, ап.***; с настоящ адрес: гр. Червен бряг, обл. Плевен, ул. „***“ №***, българин, с българско гражданство, вдовец, с висше образование, работи – собственик и управител на „***“ ЕООД гр. Червен бряг, неосъждан, ЕГН *****.

На 16.03.2023г. главен инспектор в Дирекция „Инспекция по труда“ гр.Плевен – св.М.Г.Б., съвместно с главен инспектор св.Б.А.Н., в изпълнение на служебните си задължения извършили проверка в шивашки цех, находящ се в гр. Червен бряг. Цехът се стопанисвал от дружество „***“ ЕООД със собственик и управител подс. Р. Д. Ц.. В обхвата на проверката инспекторите установили, че има лице, което работи без сключен трудов договор. По време на проверката Ц. присъствал, като проверяващите му връчили призовка да се яви на 21.03.2023г. в Дирекция ОИТ-гр.Плевен, за да предостави необходими документи и да му бъде съставен АУАН за извършено нарушение на трудовото законодателство. На 21.03.2023г. в сградата на дирекция „ИТ“, при гл.инспектор Б. се явила дъщерята на подсъдимия – св. И. Д.а, която била и счетоводител на дружеството, като носела необходимите документи и пълномощно да го представлява. След направена проверка на съдържанието на пълномощното, св.Б. установила, че не включва представителна власт за съставяне на АУАН за извършеното нарушение, поради което казала на Д.а да извика подсъдимия, за да бъде съставен АУАН в негово присъствие. Малко по-късно подс.Ц. се явил лично, придружен от служителка във фирмата му- св.Д.М., като св.Б. извикала колегата си – св.Б.Н. да изготвят и връчат на

подс. Р. Ц. акт за установяване на административно нарушение. В момента, в който св. Н. влязъл в стаята и подс. Ц. разбрал, че ще му бъде съставен акт, започнал да се държи агресивно и да крещи срещу него и да го пита кой е и като какъв влиза в обекта му, с думите: „Ти к`ъв си, бе? К`ъв си ти, бе? К`ъв си ти, бе?“, на което Н. замълчал понеже възприел, че Ц. е афектиран. Подс.Ц. продължил да вика, че инспекторите са влезли в частен имот, без да имат право, че не са се легитимирали, като жестикулирал и крещял, че ще ги пребие. Тръгнал заплашително към св. Н. с намерение да го удари, но дъщеря му и св. М. го хванали и успели да го възпрат. Въпреки това, подс. Ц. продължил с грубото си и арогантно поведение, като продължавал с опитите си да удари св. Н.. В даден момент подс. Ц. се обърнал към св. Б. с думите: „Какво искате, пари ли, ето ти 1000лв.“, при което извадил от чантичка пачка с банкноти и я хвърлил на бюрото й. Б. му казала веднага да си прибере парите, след което подсъдимият прибрал паричната сума от бюрото и. Продължил с агресивното си поведение и с думите: „Ще ви пребия! Ще ви унищожа!“ В резултат на агресивното поведение на Ц. и силните викове и крясъци, в коридора се струпали още служители на Дирекция „Инспекция по труда“, които били видимо притеснени и възмутени от поведението на подсъдимия. В даден момент Ц. започнал да вика на св.Н. „Ела да се бием, да си направим спаринг“. През цялото време продължил да приближава заплашително към св. Н., с намерение да го удари. Междувременно Директорът на дирекцията – св.Р.И. сезирала органите на МВР, като при пристигане на полицейския екип, подс. Р. Ц. се успокоил и преустановил противоправните си действия.

По повод горното било образувано и проведено досъдебно производство - пр.преписка №1732/23г. по описа на РППлевен.

Горната фактическа обстановка, първоинстанционният съд приел, че се установява от обяснения на подсъдимия и показания на свидетелите Б.А.Н., М.Г.Б., Д.И.Ц., Р.И. И., П. П.а Ч., Н.В.В., Х. Г.Ц., В.Н.С., от които се установява в конкретика извършеното от подсъдимия деяние, както и отчасти от показанията на св.Д.М. М. и И. Р.ова Д.а – И., като цитираните гласни доказателства, съдът кредитирал като обективни и кореспондентни с ценените от него писмени доказателства, находящи се в досъдебно производство, прочетени в съдебно заседание и приобщени към доказателствения материал по реда на чл.283 от НПК.

Съдът приел, че с деянието си подсъдимия Р. Ц. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъпление по чл. 325, ал.1 от НК.

Въззивният съд счита, че първоинстанционният съд, като се е съобразил с установената фактическа обстановка правилно е приел, че извършеното деяние е такова по чл.325 ал.1 от НК.

От съвкупната преценка на събраните по делото доказателства се установява по безспорен и положителен начин, че обвиняемия е осъществил

както от обективна така и от субективна страна при форма на вина пряк умисъл престъплението по чл.325 ал.1 от НК.

Решаващият съд е изложил задълбочени мотиви в тази насока, като е отговорил на всички възражения на защита относно съставомерността на деянието, неговите обективни и субективни признаци и настоящият съдебен състав не счита за нужно да ги преповтаря. Мотивите към първоинстанционната присъда са съобразени както с трайната съдебна практика, така и правната доктрина.

Въззивният съд изцяло възприема становището на първоинстанционния съд за доказаност на деянието, тъй като инкриминираната от прокуратурата дейност в конкретния случай демонстрира типичната за този вид посегателства обществена опасност и е обосновано използване на санкционните средства на наказателното право, поради което следва да бъде определена като престъпна, с произтичащите от това последици - търсенето и реализирането на наказателната отговорност.

В тази връзка несъстоятелни са възраженията на защитата, че подсъдимият не е осъществил хулигански действия, а само искал инспектора да му се легитимира. Първоинстанционният съд е дал правилен и задълбочен отговор на тези възражения, анализирайки доказателствения материал. Съдът е съпоставил двете групи доказателства и е дал задоволителен отговор защо кредитира показанията на свидетелите Н., Б., Ц., И., Ч., В., Ц. и С., а не дава вяра на показанията на свидетелите Д.а и М..

С действията си подсъдимия ясно е показал, че не се смята за обвързан от съществуващите социални норми за поведение, стои над тези норми и се отнася пренебрежително към тях. От тази гледна точка съдът приема поведението му за арогантно и в пълен разрез както с моралните така и със законовите норми.

По изложените съображения настоящият съдебен състав приема за правилно и законосъобразно решението на първоинстанционния съд да признае обвиняемия за виновен в това да е осъществил както от обективна така и от субективна страна състава на престъплението хулиганство и на основание чл. 78а от НК да го освободи от наказателна отговорност като му е наложил административно наказание глоба.

Налични са предпоставки на чл. 78а от НК за освобождаване на Р. Ц.

от наказателна отговорност и налагане на административно наказание, а именно за извършеното престъпление се предвижда наказание до три години лишаване от свобода, подсъдимият не е осъждан за престъпление от общ характер и не е освобождаван от наказателна отговорност по реда на чл. 78а от НК, от деянието не са причинени имуществени вреди.

Първоинстанционният съд е наложил на обвиняемия административно наказание глоба в размер на 2 000, 00 лева, като е отчел наличните смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства, а именно съдействието му за изясняване на обективната истина, трудовата му ангажираност и притеснението, че би оставил себе си и служителите си без работа. Отчел е като отегчаващо обстоятелство общественото положение, което е на човек предоставящ работа и следва да бъде за пример, като по този начин е мотивирал наказание малко под средата на предвиденото по закон, но над неговия минимум.

Съдът намира това за неправилно. Освен, че неправилно е прието за отегчаващо обстоятелства това, че общественото положение на подсъдимия е на човек даващ работа, което според въззивната инстанция е смекчаващо обстоятелство, не е отчетено друго смекчаващо вината обстоятелство, а именно ниската степен на обществена опасност на дееца.

Правилно и справедливо е глобата да се намали на 1000 лв.

Въззивният съд счита, че този размер на глобата, определен при превес на смекчаващите вината обстоятелства и при липса на отегчаващи такива ще постигне целите както на генералната, така и на личната превенция.

Така мотивиран и на основание чл. 378, ал. 5 вр. с чл. 337 вр. с чл. 334, т. 3 от НПК, Плевенският окръжен съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Решение № 647 от 15.12.2023 година, постановено по НАХД № 1372/2023 г. по описа на Районен съд – Плевен, като НАМАЛЯВА глобата от 2000 лв, на 1000 лв.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____